

Tadeusz J. Horbacz, Jerzy Kmieciński

Kłóbka, gm. Lubień Kujawski, woj.
włocławskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 229-230

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rzucanego pomieszczenia znajdującego się w skrzydle wschodnim. Posadowiony on był na piasku na głębokości 5,20 m.

Wardzo interesujące wyniki przyniosły dalsze badania w rejonie wjazdu na Zamek - wykop XXVII. Niektóre eksploracji wykopy wykonane na styku szczytu bramowej z wschodnią przyczółkiem mostu odsłoniły fragment przylegający do tych murów pomieszczenia. Przykryte ono było niegdyś kamiennym sklepieniem, z ceramiczną posadzką we wnętrzu oraz z otworem wyjściowym od strony północnej partii szczytu. Funkcje tego pomieszczenia nie jest na razie jednoznacznie określona /być może jest to dawna makro-wieżnia?/. Chronologię tego obiektu określić można na XVII wiek.

KALISZ

kościół pojezuicki

ul. św. Stanisława i św. Wojciecha

ul. Kolegiacka

Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej

Biuro Badań Dokumentacji Zabytków

w Kaliszu

Badania prowadził zespół pod kierunkiem mgr. Jerzego Aleksandra Splitta. Finansowało Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej i MKZ w Kaliszu. Krypty grobowe /przełom XVII/ XVIII w./.

Krypty grobowe w kościele pojezuickim /obecnie kościół garnizonowy/ odkryte w trakcie przygotowywania kramu do założenia instalacji centralnego ogrzewania. Znajdują się one w prawej nawie kościoła /umieszczone są wzdłuż ściany bocznej/, a stropy ich sklepienia wystąpiły na głębokości 20 - 80 cm poniżej poziomu posadki. Odkryte cztery krypty. Dwie z nich były bardzo silnie uszkodzone przez prace ziemne /nr 1 i 2/, jedna odsłonięta została tylko częściowo /nr 4 - ustawiona sprzeczanie w stosunku do pozostałych/, a jedna była zachowana w całości /nr 3/.

W wyniku prac przeprowadzonych w kryptach nr 3 ustalono, że pochowano w niej 7 osób. Sześcioro zmarłych spoczywało w drewnianych trumnach ustawianych po dwie /jedną na drodze/ w trzech rzędach. Łożyska siodłane; osoby zmarłe były luźno w jeden z kątów krypty /pochówek wtórny dokonany w trakcie wystruszenia krypty przed założeniem kolejnego zmarłego - ?/. Jeden ze zmarłych złożony został do trumny wypełnionej warstwą wapna /o grubości ok. 16 - 15 cm/, co świadczy przypuszczalnie o transportowaniu jego zwłok z dalszej odległości. W dwóch pochówkach spalono fragmenty odzieży w postaci par skórzanych butów, skózanego paska z tęczową klamrą oraz atłasowego czapka i kamizelki posiadającej rękawy rozcięte aż do łokcia i spinane na tęczowe haftki. Trumny wykonane były z drewna dębowego i posiadały przekroje poprzeczne prostokątne i trapezowatego kształtu.

Krypta - jako element architektoniczny - została dobudowana do ściany fundamentowej kościoła w późniejszym czasie. Była ona kilkakrotnie naprawiana.

Na podstawie odkrytego materiału oraz danych źródłowych ustalono, że krypty pochodzą z przełomu XVII/ XVIII wieków.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej w Kaliszu.

Badania zostały zakończono.

WŁOCŁAWA, gm. Lubiesz Kujawski
woj. wrocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii
w Łodzi

Badania prowadził mgr. Tadeusz J. Horbaś. Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kłocinski. Finansował Urząd Wojewódzki we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Relikty dworu /k. XV - XVII w./.

Badania o charakterze rozpoznawczym prowadzono na kopcu określonym przez literaturę przedmiotu jako tzw. grodzisko stożkowate. Obiekt znajduje się w południowo-wschodniej partii wsi, w dość szerokiej, silnie zabagnionej dolinie rzeki Przędzpolnej, w odległości około 60 m na wschód od drogi Kłobka-Obodów. Sam kopiec składa się z dwóch nasypów umieszczonych jeden na drugim. Nasyp dolny, wydłużony na linii północ-południe ma wymiary około 60 x 20 m, zaś ułożony przy jego krawędzi

wschodniej nasypu górnego - około 85 x 5-7 m /przy blisko 4-metrowej wysokości/. Wypiętrzenie całego kopca pisał otaczający go teren waha się od około 10 do 12 m.

Wykop 1 /3 x 3 m/, ułożony w wyższej partii obiektu, pozwolił stwierdzić, iż stał tutaj budynek mieszkalny, najprawdopodobniej drewniany /znaczną ilość polepy/, z pannymi elementami murowanymi /tr. cegiel - x=8,85 cm/ y=12,5 cm/, być może typu wieżowego /7/, co pośrednio sugerują wymiary górnej platformy kopca. Wykop 2 /10 x 1 m/, założony na nasypie dolnym /na osi wschód-zachód, pomógł w uchwyceniu słabo czytelną warstwy kulturowej oraz pozostałości głębokiej, 2-metrowej jasy /9/, o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu.

Znaleziony ruchomy materiał zabytkowy /fragmenty kafli piścowych i naczyń glinianych/, typowy dla obiektów dworskich, pozwala datować w przedziale: schyłek XV - XVII stulecie.

Zabytki i dokumentacje znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW - Stare Miasto

patrz wczesne średniowiecze

KRAKÓW - Stare Miasto

patrz późne średniowiecze

ul. św. Marka 21 a
ul. Jagiellońska 4
kościół św. Piotra i Pawła

KROŚNO

patrz późne średniowiecze

Rynek 8

LETNICA, gm. Świdnica
wof. zielonogórskiej
Stanowisko 12

Muzeum Archeologiczne,
Środkowego Nadodrza
w Zielonej Górze n/s w Świdnicy

Badania prowadził mgr Krzysztof Onsol, Finansował NIK
w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań, Grodzisko
stokowate //II połowa XIV w. - 1642 r./.

Grodzisko stokowate w Letnicy jest położone w centrum wsi, na zapleczu byłego majątku, ok. 200 m na południe od gotyckiego kościoła. Obiekt znajduje się na krawędzi podmokłej łąki, w pobliżu niewielkiego garbu terenowego ciągnącego się w kierunku północnym. Jest to kopiec ziemny umieszczony na planie koła o średnicy ok. 50 m i wysokości do ok. 3 m, otoczony znacząco zachowanymi murem obronnym, zbudowanym z kamieni polnych, fosą i niskim wałem ziemnym, widocznym lepiej jedynie od strony południowej. Centralną część nasypu zajmują pozostałości wieży mieszkalnej o wymiarach około 11 x 7 m, z której zachowała się partia zewnętrzna z widocznymi fragmentami łuku sklepienia kolebkowego. Budynek wykonany był z kamieni polnych i dużych brył rudy darniowej spojonych masą wapienną. Wykop 1, o wymiarach 8 x 2 m, założony w 1983 roku usytuowany został w południowo-wschodniej partii obiektu, pomiędzy ścianą budynku centralnego i murem obwodowym. W pierwszym sezonie badawczym wyeksplorowane zostały warstwy pochodzące z fazy rozbiórkowej obiektu /po 1642 r./, która zniszczyła warstwę z czasu jego użytkowania, fragment płaszcza glinianego, nalegającego głównie w partii stokowej kopca, oraz strop warstwy pochodzącej z fazy budowy. Warstwa rozbiórkowa zawierała materiał wymieszany, wśród którego oprócz ramoszu ceglano i brył rudy darniowej występowały fragmenty naczyń kamionkowych, ceramika polewana i stalowo-szara, fragmenty kafli piścowych i kości zwierzęcych. Na spągu tej warstwy, w pobliżu ściany budynku znalezione zostały 3 monety z przełomu XV i XVI wieku, w tym jedna Ludwika Jagiellończyka, króla czesko-węgierskiego. Na stropie warstwy pochodzącej z fazy budowy obiektu wśród nielicznego materiału ceramicznego stwierdzono przede wszystkim ceramikę stalowo-szara o cechach XIV-wiecznych.

Najstarsze źródło pisane dotyczące Letnicy, w którym jest mowa o tamtejszym folwarku pochodzi z roku 1305, ale odnosi się zapewne jeszcze do domniemanego grodziska wczesnośredniowiecznego,